

ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย*

NEEDS ASSESSMENT FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF PRIVATE
KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF EARLY
CHILDHOOD'S SELF-CARE SKILLS

¹ณัฐภาส รัชตะกุลธำรง Nathapha Ratchatakulthumrong

²สุกัญญา แซ่มซ้อย Sukanya Chaemchoy

^{1,2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Nathapha.r24@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งสิ้น 212 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าสภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} = 0.079$) รองลงมาคือทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{modified} = 0.053$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{modified} = 0.048$) ทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{modified} = 0.045$) และทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{modified} = 0.042$)

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, ความต้องการจำเป็น, ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

Abstract

This research article aims to study the current situation. Desirable Conditions and Needs of Academic Administrative Development of Private Kindergartens in Bangkok Based on the concept of self-care skills of early childhood children This research uses a descriptive research method. The research tool was a questionnaire by collecting data from a sample of administrator or teacher Private kindergartens in Bangkok under the Office of the Private Education Commission, a total of 212 students were selected by purposive sampling. Data were analyzed by research statistics: frequency, percentage, mean, standard deviation. and the required index value ($PNI_{modified}$) The findings of the study were as follows: 1) current conditions and desirable conditions and needs for the development of academic administration of private kindergartens in Bangkok; Based on the concept of self-care skills of early childhood children, it was found that the overall present condition was at a high level. The overall desirable condition was at the highest level. 2) Necessary needs for the development of academic administration of private kindergartens in Bangkok. Based on the concept of self-care skills of early childhood children, it was found that the aspect with the highest need was household assistance skills ($PNI_{modified} = 0.079$), followed by nutritional skills ($PNI_{modified} = 0.053$), hygiene skills ($PNI_{modified} = 0.048$), clothing skills ($PNI_{modified} = 0.045$) and safety skills ($PNI_{modified} = 0.042$).

Keywords: Academic Management, Priority Needs, Self-Care Skills of Early Childhood Children

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นเด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิตนับเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง เป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของประเทศชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก (ฐิติยา เนตรวงษ์, 2558) เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจมีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการในช่วงอื่นๆ ของชีวิตอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม ซึ่งจะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่สำคัญที่สุด เป็นงานหลักและหัวใจของการดำเนินงานของโรงเรียน เนื่องจากจุดประสงค์อันดับแรกในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมา คือ การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็ก งานอื่นๆ เป็นงานที่สอดแทรกเข้ามาเพื่อสนับสนุนให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สถานศึกษาจะต้องบริหารจัดการงานวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของทุกๆ ฝ่าย (สุภักดิ์ โอฬาพิริยกุล, 2556) การศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2561 ได้กำหนดหลักการบริหารวิชาการที่เน้นปูพื้นฐานวิชาต่างๆ ในรูปของกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เด็กจะเรียนรู้ได้ดีกว่า เช่น การสอนให้เด็กเป็นคนอื้อเพื่อพ่อแม่ อดทน หรือทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันของเด็ก

ทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน (Self-Care Skills) มีความสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยช่วยให้เด็กมีพัฒนาการแบบองค์รวม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีลักษณะใฝ่รู้ เป็นที่รักของผู้อื่น และมีความพร้อมที่จะเรียนในระดับต่อไป (นงลักษณ์ สิ้นสืบผล, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการช่วยเหลือตนเองดังเห็นได้จากมาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย พ.ศ. 2561 ที่ได้กำหนดให้ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพเด็ก ในหัวข้อ 1.3 มีพัฒนาการด้านสังคมช่วยเหลือตนเอง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในมาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 การมีทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน โดยกำหนดสภาพที่พึงประสงค์ในช่วงวัยต่างๆ ได้แก่ อายุ 3-4 ปี ควรแต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ รับประทานอาหารด้วยตนเอง ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ อายุ 4-5 ปี ควรแต่งตัวได้ด้วยตนเอง รับประทานอาหารด้วยตนเอง ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง อายุ 5-6 ปี ควรแต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

แม้ว่าความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยจะเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป แต่ในปัจจุบันยังพบปัญหาว่าเด็กไทยมีปัญหาเล็กลงเรื่อยๆ สมารถน้อย ก้าวร้าว ไม่อดทน ช่วยเหลือตนเองได้น้อยลง เพราะครู และผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยไม่มากพอ (ธิดา พิทักษ์สินสุข, 2559) อ่างใน จุฬินทิพา นพคุณ, 2562) โดยสาเหตุหนึ่งนั้นอาจเกิดจากการที่เด็กปฐมวัยถูกเร่งรัดพัฒนาการด้านวิชาการทั้งการเขียนการอ่านที่เกินวัยทำให้เด็กถูกพัฒนาทักษะเพียงด้านเดียว ส่งผลให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่นและขาดทักษะความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (จุฬินทิพานพคุณ, 2562) ดังนั้น สถานศึกษาปฐมวัยจึงควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นให้เด็กได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองต่อไป

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ผ่านระบบดิจิทัล จึงส่งผลกระทบต่อเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นวัยที่ไม่เหมาะกับการใช้เทคโนโลยี เช่น การเล่นเกมถือ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์และการดูโทรทัศน์ เพราะทำให้เด็กขาดทักษะในการใช้ชีวิต ทักษะการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการมีความเชื่อของผู้ปกครองและสถานศึกษาที่ผิดที่เน้นเพียงแต่ส่งเสริมพัฒนาทักษะทางด้านปัญญา (Cognitive Skills) เพียงด้านเดียว กล่าวคือผู้ปกครองไทยต้องการให้ลูกเป็นคนเก่งเน้นวิชาการ อ่านออกและเขียนได้คล่องจึงทำให้เด็กขาดโอกาสในการได้เล่นได้ฝึก และได้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งทักษะเหล่านี้คือทักษะทางด้านพฤติกรรม (Non-Cognitive Skills) ที่สำคัญ จนปัจจุบันประเทศไทยมีแนวโน้มว่าเด็กปฐมวัยจะอ่อนแอจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ตามวัย และมีทักษะการดูแลตนเองไม่เพียงพอที่จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองได้ ซึ่งทักษะดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและพัฒนาในวัยแห่งการเริ่มต้นการเรียนรู้ และหากทักษะดังกล่าวไม่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับวัยก็จะทำให้เด็กเกิดการบกพร่องต่อการเรียนรู้ โดยเด็กในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาการขาดทักษะการดูแลตนเองมากกว่าเด็กในภูมิภาคอื่น ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น อาทิ การเพิ่มขึ้นของครอบครัวเดี่ยว การเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นของผู้หญิงทำให้เด็กในกรุงเทพมหานครมีโอกาสน้อยกว่าที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองจากผู้ปกครอง อีกทั้งการแข่งขันเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนประถมศึกษาทำให้ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะวิชาการเป็นหลัก (ศิริินภา สนนวงศ์, 2561)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลการวิจัย ประชากรในการวิจัยคือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 46 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ร่างข้อคำถามในแบบสอบถามตามผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัย ออกแบบและสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม กำหนดความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไว้ใช้ จากการตรวจสอบ พบว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 มีจำนวน 44 ข้อ และข้อที่มีค่า เท่ากับ 0.80 มีจำนวน 1 ข้อ รวมทั้งฉบับ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยติดตามและให้ข้อมูลจากการสอบถามเพิ่มเติมของกลุ่มกับตัวอย่างจำนวน 212 คน ผ่านทาง E- Mail โทรศัพท์ และ Line group ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 30 วัน และได้รับการตอบกลับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ และข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชนโดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์และวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และลำดับความความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 212 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และจัดลำดับความความต้องการจำเป็น มีผลการวิจัยดังแสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สรุปลำดับความความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					เฉลี่ย รวม	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะด้าน โภชนาการ	ทักษะด้าน สุขอนามัย	ทักษะด้าน การช่วยงาน บ้าน	ทักษะด้าน การแต่ง กาย	ทักษะด้าน ความ ปลอดภัย		
1. การพัฒนา หลักสูตร	D	4.358	4.458	4.063	4.369	4.497	4.349	2
	I	4.607	4.654	4.429	4.563	4.701	4.591	
	PNI _{modified}	0.057	0.044	0.090	0.044	0.045	0.056	
	(ลำดับ)	(2)	(4)	(1)	(4)	(3)		
2. การจัด ประสบการณ์	D	4.403	4.498	4.118	4.413	4.547	4.396	4
	I	4.616	4.649	4.420	4.585	4.682	4.590	
	PNI _{modified}	0.048	0.034	0.073	0.039	0.030	0.044	
	(ลำดับ)	(2)	(4)	(1)	(3)	(5)		
3. การจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่ง เรียนรู้	D	4.321	4.375	4.142	4.356	4.453	4.329	3
	I	4.547	4.637	4.396	4.578	4.663	4.564	
	PNI _{modified}	0.052	0.060	0.062	0.051	0.047	0.054	
	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(4)	(5)		
4. การประเมิน พัฒนาการ	D	4.368	4.396	4.134	4.415	4.467	4.356	1
	I	4.608	4.637	4.514	4.618	4.672	4.610	
	PNI _{modified}	0.055	0.055	0.092	0.046	0.046	0.058	
	(ลำดับ)	(2)	(2)	(1)	(3)	(3)		
เฉลี่ยรวม	D	4.363	4.432	4.114	4.388	4.491	4.358	

	I	4.595	4.644	4.440	4.586	4.680	4.589
	PNI _{modified}	0.053	0.048	0.079	0.045	0.042	0.053
ลำดับความต้องการจำเป็น		2	3	1	4	5	

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)
PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 1 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.056) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สอง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน (PNI_{modified} = 0.090) ทักษะด้านโภชนาการ (PNI_{modified} = 0.057) ทักษะด้านความปลอดภัย (PNI_{modified} = 0.045) ทักษะด้านสุขอนามัย (PNI_{modified} = 0.044) และทักษะด้านการแต่งกาย (PNI_{modified} = 0.044)

ด้านที่ 2 การจัดประสบการณ์ (PNI_{modified} = 0.044) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สี่ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน (PNI_{modified} = 0.073) ทักษะด้านโภชนาการ (PNI_{modified} = 0.048) ทักษะด้านการแต่งกาย (PNI_{modified} = 0.039) ทักษะด้านสุขอนามัย (PNI_{modified} = 0.034) และทักษะด้านความปลอดภัย (PNI_{modified} = 0.030)

ด้านที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.054) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สาม เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน (PNI_{modified} = 0.062) ทักษะด้านสุขอนามัย (PNI_{modified} = 0.060) ทักษะด้านโภชนาการ (PNI_{modified} = 0.052) ทักษะด้านการแต่งกาย (PNI_{modified} = 0.051) และทักษะด้านความปลอดภัย (PNI_{modified} = 0.047)

ด้านที่ 4 การประเมินพัฒนาการ (PNI_{modified} = 0.058) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับแรก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน (PNI_{modified} = 0.092) ทักษะด้านโภชนาการ (PNI_{modified} = 0.055) ทักษะด้านสุขอนามัย (PNI_{modified} = 0.055) ทักษะด้านการแต่งกาย (PNI_{modified} = 0.046) และทักษะด้านความปลอดภัย (PNI_{modified} = 0.047)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของ องค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน (PNI_{modified} = 0.079) ทักษะด้านโภชนาการ (PNI_{modified} = 0.053) ทักษะด้านสุขอนามัย (PNI_{modified} = 0.048) ทักษะด้านการแต่งกาย (PNI_{modified} = 0.045) และทักษะด้านความปลอดภัย (PNI_{modified} = 0.042)

ตารางที่ 2 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหาร วิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					เฉลี่ยรวม
			ทักษะด้าน โภชนาการ	ทักษะด้าน สุขอนามัย	ทักษะด้าน การช่วยงาน บ้าน	ทักษะด้าน การแต่ง กาย	ทักษะด้าน ความ ปลอดภัย	
1. การพัฒนา หลักสูตร (2)	การกำหนด	D	4.377	4.604	4.057	4.453	4.566	4.411
	เป้าหมายและ	I	4.623	4.679	4.443	4.585	4.717	4.609
	วัตถุประสงค์ของ	PNI _{modified}	0.056	0.016	0.095	0.030	0.033	0.045
	หลักสูตร (3)	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
	การกำหนดแนว	D	4.387	4.462	4.099	4.363	4.472	4.357
	ทางการจัด	I	4.604	4.637	4.415	4.59	4.717	4.592
	ประสบการณ์	PNI _{modified}	0.049	0.039	0.077	0.052	0.055	0.054
	(2)	(ลำดับ)	(4)	(5)	(1)	(3)	(2)	
	วิธีประเมิน พัฒนาการ (1)	D	4.311	4.307	4.033	4.292	4.453	4.279
		I	4.594	4.646	4.429	4.514	4.67	4.571
		PNI _{modified}	0.066	0.079	0.098	0.052	0.049	0.068
	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(4)	(5)		
2. การจัด ประสบการณ์ (4)	การจัดกิจกรรม	D	4.406	4.547	4.170	4.439	4.524	4.417
	ประจำวันตาม	I	4.642	4.627	4.434	4.566	4.693	4.592
	พัฒนาการเด็ก	PNI _{modified}	0.054	0.018	0.063	0.029	0.038	0.040
	ปฐมวัย(2)	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
	การจัดบรรยากาศ ที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้ (1)	D	4.401	4.448	4.066	4.387	4.571	4.375
		I	4.590	4.670	4.406	4.604	4.670	4.588
PNI _{modified}		0.043	0.050	0.084	0.049	0.022	0.049	
(ลำดับ)	(4)	(2)	(1)	(3)	(5)			
3. การจัด สภาพ แวดล้อมสื่อ และแหล่ง เรียนรู้ (3)	การจัด	D	4.344	4.425	4.189	4.358	4.481	4.359
	สภาพแวดล้อม	I	4.566	4.679	4.392	4.608	4.675	4.584
	สื่อและแหล่ง	PNI _{modified}	0.054	0.018	0.063	0.029	0.038	0.052
	เรียนรู้ภายใน(2)	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
	การจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่ง เรียนรู้ภายนอก(1)	D	4.297	4.325	4.094	4.354	4.425	4.299
		I	4.528	4.594	4.401	4.547	4.651	4.544
		PNI _{modified}	0.054	0.062	0.075	0.044	0.051	0.057
		(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(5)	(4)	
4. การ ประเมิน พัฒนาการ (1)	การตรวจสอบผล การเรียนรู้ (2)	D	4.392	4.420	4.132	4.453	4.495	4.378
		I	4.632	4.679	4.505	4.594	4.684	4.619
		PNI _{modified}	0.055	0.059	0.090	0.032	0.042	0.055
	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(5)	(4)		
	การตรวจสอบ พัฒนาการต่างๆ (1)	D	4.344	4.373	4.137	4.377	4.439	4.334
		I	4.585	4.594	4.524	4.642	4.660	4.601
PNI _{modified}		0.055	0.051	0.094	0.060	0.050	0.062	
(ลำดับ)	(3)	(4)	(1)	(2)	(5)			

หมายเหตุ

D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 2 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการประเมินพัฒนาการ รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด และการจัดประสบการณ์รายข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์ สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องบางประการกับการวิจัยของฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู (2564) กล่าวว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของกาญจนา จันทร์ประจำ และขวัญชัย ช้วนา (2564) ได้ศึกษาถึงแนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของครูในโรงเรียนอำเภอเมืองตากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 พบว่า แนวทางที่โรงเรียนควรดำเนินการ คือ การจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความต้องการของวัยและพัฒนา การของเด็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑา วงษาไฮ (2564) ได้ศึกษาถึงการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

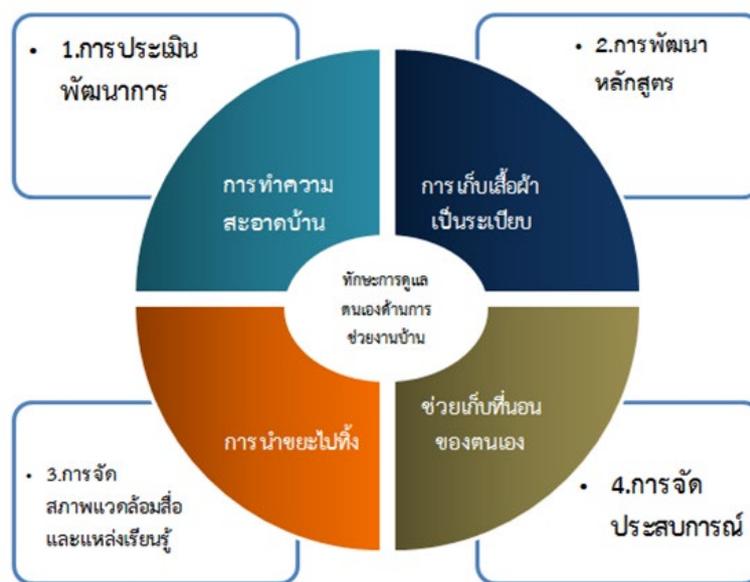
เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ สะท้อนให้เห็นว่าการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เนื่องจากการตรวจสอบผลการเรียนรู้และการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนจะทำให้ครูทราบถึงพัฒนาการของเด็กปฐมวัยว่าเป็นอย่างไรและไปในทิศทางไหน เพื่อสามารถเสริมสร้างพัฒนาการทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยได้ตรงกับเด็กในแต่ละคน สอดคล้องบางประการกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุหลักการประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-6 ปี ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กล่าวโดยสรุปการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย หมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้และพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และสอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของชินชิตา จำเนียรสุข (2560) ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า การประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม 3 แนวทางย่อยคือ วางแผนการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม นำผลการประเมินพัฒนาการไปใช้โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมและเก็บข้อมูล และประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

ผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยมีขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุดคือ การประเมินพัฒนาการ รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่าการประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และการจัดประสบการณ์รายข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด โดยทักษะด้านการช่วยงานบ้านคือ ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ และช่วยเก็บที่นอนของตนเอง สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของ Koksalan, Yayan, Emre, Ulutas (2017) กล่าวว่า ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความเรียบร้อยประกอบด้วยเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบและช่วยเก็บที่นอนของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Petit Early

Learning Journey (2021) ได้กำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ว่าประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญซึ่งมีในเรื่องการช่วยทำงานบ้าน (Helping with chores)

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้คือความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ที่เกิดจากการสังเคราะห์ผลของการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพองค์ความรู้จากการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่

1. การประเมินพัฒนาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเสริมสร้างการวัดและประเมินผลในเรื่องการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โดยเน้นในเรื่องทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของเด็กเกี่ยวกับการทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ และช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

2. การพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาควรเร่งรัดการพัฒนาวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน เป็นอันดับแรก ต่อมาคือแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของเด็กเกี่ยวกับ การทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบและช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

3. การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยี และแหล่งการเรียนรู้ ภายนอกห้องเรียน โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของเด็กเกี่ยวกับการทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ และช่วยเก็บที่นอนของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

4. การจัดประสบการณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรยกระดับการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของเด็กเกี่ยวกับ การทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบและช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญในเรื่อง การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนเกี่ยวกับ ทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อจะได้นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย มากที่สุด

1.2 สถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดกลยุทธ์และจัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุม การบริหารวิชาการในประเด็นของ การประเมินพัฒนาการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความ ต้องการจำเป็นสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลรัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เน้นศึกษาแค่โรงเรียน อนุบาลเอกชน เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมสถานศึกษาทั้งรัฐบาลและเอกชน

2.1 ควรศึกษาต่อยอด เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อที่สถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการบริหารวิชาการและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา จันทระประจำ และขวัญชัย ช้วนา. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของครูในโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. **วารสารมหาวิทยาลัยนครสวรรค์**. 8(3). 74-85.
- จุฬินทิพา นพคุณ. (2562). ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัยผ่านการสอนแบบมอนเตสซอรีในกิจกรรมกลุ่มประสบการณ์ชีวิต. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 30(2). 1-13.
- ฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู. (2564). รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม. **ดุชนิพนธ์การศึกษาดุชนิพนธ์บัณฑิต**. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนิษฐา จำเนียรสุข. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิตียา เนตรวงษ์. (2558) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านและทักษะชีวิตด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สำหรับเด็กปฐมวัย. **วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- นงลักษณ์ สิ้นสืบผล. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างเสริมลักษณะนิสัยระดับปฐมวัยศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณฑา วงษาไฮ. (2564). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. **วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.
- ศิรินภา สนั่นวงศ์. (2561). การพัฒนาแบบประเมินทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยประยุกต์ใช้การประเมินตามสภาพจริงและทฤษฎีการสรุปอ้างอิงความน่าเชื่อถือของผลการวัด. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัค โอฬาพิริยกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาล. **ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุชนิพนธ์บัณฑิต**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Koksalan, B., Yayan, E., Emre, O., & Ulutas, A. (2017). Opinions of preschool children about self-care. **European Journal of Education Studies**. 3(5). 210-224.
- Petit E. Learning Journey. (2021). **20 Essential Self Help Skills for Toddlers**. From <https://www.petitjourney.com.au/self-help-skills-for-toddlers/> Retrieved May 18, 2023.